

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
554-06-739
Май 20 05 г.

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

08/4
Чеч

ДО
МИНИСТЪРА
НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Г-Н ДАНИЕЛ МИТОВ

ВЪПРОС

от Методи Андреев – народен представител от 43-то Народно събрание

На основание чл. 90, ал.1 от Конституцията на Република България и във връзка с чл. 91, ал.1 от ПОДНС внасям въпрос

Относно: Действията на МВнР за защита на националния интерес във връзка с гръцкия данък върху сделки с България

Уважаеми господин Министър,

Както е известно, през март т.г. Република Гърция въведе превантивен данък от 26% върху гръцките фирми, които купуват от физически и юридически лица, регистрирани в страни, където корпоративното данъчно облагане е по-благоприятно, отколкото в Гърция. В Европейския съюз това са Ирландия, Кипър и България; в списъка са още Гибралтар и Лихтенщайн.

От фактическа страна новият гръцки данък несъмнено тежко засяга интересите на българските стопански субекти, защото ги прави неизгоден, следователно нетърсен партньор, а утвърдени бизнес-контакти са заплашени от разпадане. Той се прилага и към гръцки фирми, които имат филиали и дъщерни дружества в България, както и към действащи у нас фирми с гръцки собственици, като по този начин се спъва и тяхната дейност на българска територия. Гръцки и български фирми са заплашени от фалит, губят се работни места, новите гръцки инвестиции в България рязко ще се ограничат и т.н. Гърция е един от най-важните ни бизнес-партньори и един срив в икономическите отношения с тази страна ще рефлектира тежко върху цялото ни национално стопанство.

От юридическа гледна точка този закон нарушава правото и принципите на ЕС. Въвеждането на подобен дискриминационен налог е в грубо противоречие с основния принцип за свободно движение на хора, стоки и

капитали. То е недопустимо спрямо държави-членки на ЕС, с които Гърция е сключила споразумения за избягване на двойното данъчно облагане.

Казусът има и морална страна. Данъкът подлежи на връщане, *ако се докаже*, че сделката е обичайна и по пазарни цени, т.е. разходът е реален и не е направен с цел укриване на данъци. Дори да се абстрагираме от твърде неясните критерии за възстановяването на сумите, остава унизителният факт, че сделките с България се обявяват по презумпция за далараджийски – честността и легалността им подлежат на доказване, вместо да е обратното.

Накратко, българският национален интерес е тежко засегнат.

На този фон сред българското население и особено в бизнес-средите битува убеждението, че по въпроса нищо не се прави от компетентните български власти, или най-малкото ако се прави, то не се оповестява и бизнесът, освен че търпи загуби, е и в неведение за перспективите.

Във връзка с горното, уважаеми г-н Министър, питам следното:

1. Какви действия са предприети от страна на Министерството на външните работи за защита на националния интерес на Република България във връзка с дискриминационния гръцки данък?
2. Предвижда ли се разговор между правителствата на България и Гърция по повод данъка? Ако е имало вече преговори, които не са публично известни, какви са резултатите от тях?
3. Ще помогне ли Европейската комисия в разрешаването на проблема, който касае няколко страни членки на Европейския съюз?
4. Кога и по какъв начин бизнесът ще получи разяснение по проблема?

На основание чл. 91, ал.1, изречение пето от ПОДНС, желая министър Митов да ми представи отговора си в писмен вид.

С уважение,

**Методи Андреев,
народен представител**